

[Helleesen.]

kræver tilsagn om erstatning for dårlige æg, hvad angår leverancerne af konserverede æg.

Det af producentorganisationerne foreslåede system med indsamling af æg i producentkasser vil jeg anslå er i brug for ca. 70—80 pct. af hele ægproduktionen i dag, men de sidste 20—30 pct. må vi bede lovgivningsmagten hjælpe os med; hvis der ikke sker en ændring her, kan det blive til altfor stor skade for den samlede eksport. Jeg kan i denne forbindelse henvise til, hvad der skete ved bekæmpelsen af kvægtuberkulosen. Her nåede man at rense ca. 80—90 pct. af kvægbesætningerne ad frivillighedens vej, men for at man kunne få de sidste 10—20 pct. med, måtte lovgivningsmagten træde hjælpende til. Det er det samme, samtlige danske producentorganisationer i dag kommer og anmoder om for æggens vedkommende. Det er også den undertone, der går igennem den højtærede ministers bemærkninger til lovforslaget, men det er, som om ministeren ikke kan eller ikke tør trænge igennem for at føre det frem. Jeg skal i denne forbindelse henvise til følgende udtalelser i bemærkningerne:

„Den landbrugsministeren i loven af 22. marts 1947 meddelte bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om indsamlingen af æggene og om æggens afregning til producenterne er endnu ikke blevet benyttet. Som tidligere nævnt tillod forholdene ved lovens vedtagelse ikke fastsættelse af sådanne bestemmelser, men udviklingen i retning af at lade hver producent levere sine æg i en særskilt kasse og at foretage vejning af de enkelte producenters æg på pakkerierne er nu nået så langt, at muligheden for at gennemføre de af producenternes organisationer foreslåede foranstaltninger formentlig vil være tilstede indenfor overskuelig tid.“

Det glæder mig, at den højtærede minister er kommet til denne erkendelse, og jeg føler, at vi i det væsentlige er enige. Derfor tror jeg også, der ved forhandlinger om lovforslagets endelige udformning i udvalget vil være mulighed for at opnå enighed om fastsættelse af en bestemt overgangstid på dette område, f. eks. 2 år, hvilket ikke i nogen henseende vil volde besvær. Jeg skal til slut henstille til den højtærede minister, at man i udvalget underkaster det af mig fremførte ønske en nærmere prøvelse og behandling, og at man dør giver hele spørgsmålet en saglig undersøgelse. Det er mit håb, at ministeren vil gå med til at fremme

de bestemmelser, man i udvalget kan skabe flertal for.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Asger Jensen: På mit partis vegne kan jeg tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag, idet vi har den opfattelse, at det er af stor betydning, at navnlig ægeksporten foregår under de mest betryggende omstændigheder. Det er store beløb, denne vare hjembringer, og det er derfor også af stor vigtighed, at denne vares standard er ensartet, og at danske æg i sig selv er garanti for en god kvalitet.

Jeg kan tiltræde, at forslaget henvises til behandling i et udvalg. Der er forskellige spørgsmål, jeg også kunne ønske at få lidt nærmere belyst, idet jeg bl. a. ikke kan overse, om det er rigtigt, at de små producenter kan få vanskelighed ved at overholde de påtænkte bestemmelser. Jeg har også bemærket, at handelens organisationer ikke har været repræsenteret i det udvalg, der har stillet nogle af de forslag, som lovforslaget bygger på, og da detailhandelen har været et betydningsfuldt led mellem producenten og den eksporterende virksomhed, kan der være grund til at overveje, om dens placering fortsat bliver tilfredsstillende.

På mit partis vegne ønsker jeg som sagt at give tilsagn om velvillig behandling.

Kirkegaard: Når det er nødvendigt at have ret omfattende kontrolforanstaltninger vedrørende handelen med æg, er det, fordi æg er en letfordærvelig vare. Nylagte æg er næsten allesammen helt i orden, men bliver de udsat for dårlig opbevaring, enten hos producent eller på pakkeri, eller bliver de udsat for overlast under transport, så at de må betegnes som sekunda, er der ingen, selv nok så sindrig behandling, der kan rette den skete skade op; så er og bliver det en sekundavare.

Der er så mange enkeltheder i det lovforslag, vi her behandler, at tage hensyn til, at det faktisk ville tage flere timer, hvis hver enkelt ordfører skulle gå ind på blot nogle af disse mange enkeltheder. Det skal jeg ganske afstå fra. Vi kan ikke forbedre æggens kvalitet, men vi kan værne om kvaliteten, og der udrettes et stort arbejde i så henseende både af producenter, af købmænd og af de firmaer, som har med engroshandel eller eksport at gøre. Endnu er der desværre langt igen, inden vi kan sige, at vi har nået det helt rigtige resultat, men